

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΠΑΝΤΕΛΟΔΗΜΟΥ δ. Φ.

Faculté des Lettres et Sciences
Humaines Université de Lyon

Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΛΥΩΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὅμιλοῦντες σήμερον περὶ γαλλικοῦ φιλελληνισμοῦ, ἔχομεν κατὰ κανόνα ὑπ' ὄψιν τὰ «Ἀνατολικά» ἄσματα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, τὴν «Σημείωσιν περὶ τῆς Ἑλλάδος» τοῦ Σατωβριάνδου, τὰς «Μεσσηνιακὰς» ὠδὰς τοῦ Casimir De Lavigne, ὠρισμένα ἄσματα τοῦ Βερανζέρου, τὴν πρώτην ἔκδοσιν τῶν «Ἑλληνικῶν Δημοτικῶν Τραγουδιῶν» ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου Φωριέλ, τὴν συγκρότησιν τῆς Φιλελληνικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Παρισίων καὶ τὴν κάθοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῶν προγόνων ἡμῶν Γάλλων φιλελλήνων πολεμιστῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερον θέσιν κατέχουν ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος, ὁ ναύαρχος De Rigny καὶ ὁ στρατηγὸς Μαιζών. Ἡ φιλελληνικὴ ὁμως κίνησις ἀνὰ τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 δὲν ἀποτελεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκδήλωσιν ὠρισμένων διακεκριμένων ἀνθρώπων τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν ἢ σημαίνοντων ἐκπροσώπων τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας. Ἀντιθέτως, αὕτη παρουσιάζει μεγάλην ποικίλιαν τόσον εἰς τὰς πηγὰς αὐτῆς ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐκδηλώσεις. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν τῆς Δύσεως καὶ νὰ στρέφουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν στενάζοντας ἀπογόνους τοῦ Περικλέους. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ἀν καὶ παρατηρῆται σημαντικὴ ἔξαρσις τῶν ἐθνικῶν πηγῶν, σημειοῦται ἰδιαίτερος ἀξιόλογον ρεῦμα ὑπὲρ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς Γραμματείας, ὀφειλόμενον κυρίως εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ αἰῶνος τοῦ Διαφωτισμοῦ, ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν συνεχεῖσι σημαντικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Περιηγηταί, διπλωμάται, βοτανολόγοι, ποιηταὶ καὶ ἀρχαιολόγοι ἐποκέπονται τὴν Ἑλλάδα πρὸς συλλογὴν χειρογράφων, ἐπιτόπιον μελέτην τῶν μνημείων, περιγραφὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων, διενέργειαν ἀνασκαφῶν· παραλλήλως ὅμως συλλέγουν πληροφορίας περὶ τῆς κρατούσης εἰς τὴν ἀπέραντον Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν καταστάσεως καὶ τονίζουσι ἰδιαίτερος εἰς τὰς ταξιδιωτικὰς ἐντυπώσεις καὶ ἐπισημοὺς ἀναφορὰς καὶ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίεον ἐπιστρέφοντες εἰς Γαλλίαν, τὴν ἀνάγκην ἀπελευθερώσεως τῶν Ἑλλήνων ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἄλλωστε αἱ ἰδέαι τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος καταλλήλως ἐκτοξευθέντα συνθήματα περὶ ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ὑποδοῦλων λαῶν τῆς Εὐρώπης προητοίμασαν τὰ πνεύματα εἰς τὴν Δύσιν, ἵνα δεχθοῦν εὐμενῶς τὸν ἑλληνικὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ ἐπίσημος πολιτικὴ τῶν κυβερνήσεων εἶχε

